

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13Csp/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124453194
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2025:6124453194.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, IČO:37927795, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX B. D., zast.: Mgr. Peter Arendacký, advokát, IČO: 50 876 686, Železničiarska 13, 814 01 Bratislava, o zaplatenie 846,97 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu súd zamieťa.
- II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 846,97 Eur s prísl. z titulu spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej na základe Zmluvy o poskytovaní spotrebiteľského úveru „VÚB pôžička“ reg. č. 234911611090320 zo dňa 09.03.2020, ktoré žalovaná riadne a včas nesplácala, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k predčasnemu zosplateniu úveru, následne pohľadávku voči žalovanej postúpil žalobcovi, a tak žalobca žiada o zaplatenie žalovanej sumy z dôvodu vyššie uvedeného a priznať mu aj nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 29Up/1194/2024-94 zo dňa 19.12.2024, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor. Bránila sa tým, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový spotrebiteľský úrok, pretože pri poskytnutí úveru veriteľ v deň poskytnutia úveru z poskytnutej sumy úveru 6.800,- Eur zinkasoval poplatok za poskytnutie úveru vo výške 68,- Eur, ktorá suma je špecifikovaná v bode 3 RPMN úverovej zmluvy. Celková výška spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) predstavuje sumu finančných prostriedkov reálne poskytnutú spotrebiteľovi veriteľovi. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemôže byť zahrnutý do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Poukázal na rozsudok vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway, a.s. z 26.04.2016, v ktorom sa Súdny dvor Európskej únie okrem iného vyjadril k požiadavkám a náležitostiam spotrebiteľských zmlúv a otázke vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v čl. 3 písm. l) a v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ES a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode l/ prílohy tejto Smernice odpovedal, že čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES ako aj bod l/ prílohy Smernice sa majú v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru určuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

2.1. Poukázal na to, že jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je aj údaj o výške úveru, ktorého definíciu obsahuje § 2 písm. e) ZoSÚ. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal ako aj to, akú má povahu jeho záväzkov z hľadiska nakladania s ním spojených. Nesprávne uvedený údaj môže a v prejednávanej veci aj mal za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa. Ak by teda obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy neboli v zmluve správne uvedené, nemožno hovoriť o splnení povinností podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stal od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ). Pokiaľ teda veriteľ do celkovej výšky úveru zahrnul aj poplatok, ktorý účtoval spotrebiteľovi za poskytnutie úveru, nepostupoval správne, uviedol nesprávnu výšku úveru, čo má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, lebo skutočne žalovanej bolo poskytnutých iba 6.732,- Eur, a preto aj RPMN mala byť vypočítaná z tejto sumy ale právny predchodca žalobcu výšku RPMN určil z výšky 6.800,- Eur, teda ju vypočítal nesprávne, čo je ďalší dôvod bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru. Z dôvodov vyššie prezentovaných sa žalovaná bránila tým, že úverová zmluva neobsahuje správne údaje v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a je potrebné uplatniť sankciu za porušenie tejto povinnosti podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

2.2. Výhrady mala aj v súvislosti s poistením úveru poukazujúc na to, že poistenie bolo jej ako spotrebiteľovi vnútené prostredníctvom žiadosti o úver, ktorý bol vopred formulovaný bankou na tlačive, ktorý vyplňal pracovník banky priamo v počítači a ona nemala možnosť ovplyvniť jej obsah ani náležitosti a uzatvorenie poistenia úveru bolo podmienkou poskytnutia úveru.

2.3. Žalovaná sa bránila aj tým, že právny predchodca žalobcu, teda veriteľ pri skúmaní a overovaní bonity klienta nepostupoval správne. Všetky údaje týkajúce sa jej osoby zapisoval do vlastného formulára, kde doplnil osobné údaje klienta, údaje o úvere a príjmy a výdavky. Banka však overovala bonitu žalovaného len na základe jej osobného bankového účtu zriadeného u právneho predchodcu žalobcu. Pri vytváraní dokumentu overovaní bonity však banka uviedla nesprávne údaje, keď do tabuľky „počet nezaopatrených detí“ vpísala nulu. Žalovaná totiž mala nepľnoletú dcéru, voči ktorej mala vyživovaciu povinnosť. Taktiež splátku schváleného úveru uviedol len vo výške 96,34 Eur a splátku poistného neuviedol. Medzi výdavky zahrnul len splátky úverov, životné minimum a vyživovanú rezervu NBS. Príjem žalovanej tiež overil z osobného účtu. Žiadne iné výdavky právny predchodca žalobcu neoveroval. Výšku nákladov na zabezpečenie životných potrieb žalovanej a jej dieťaťa voči ktorému mala v tom čase vyživovaciu povinnosť, banka vôbec nepreverovala. Zároveň nezisťovala ani to, či životné minimum a rezerva stanovená NBS bude žalovanej postačovať na pokrytie všetkých výdavkov, ktoré ako domácnosť potrebovala na zabezpečenie životných potrieb. Bránila sa tým, že žalobca nepredložil dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že jeho právny predchodca zisťoval u žalovanej jej sociálnu situáciu a to najmä výdavky na živobytie spočívajúce napr. v platbách za bývanie, za stravu, za telekomunikačné služby, za lieky, za oblečenie, školské potreby, ďalšie potreby pre dospelievajúcu dcéru, cestovné a pod.. Skutočné výdavky, ktoré mala žalovaná pre seba a jej dcéru na stravu 450,- Eur, bývanie 580,- Eur, energie 170,- Eur, školské potreby 150,- Eur, cestovné 30,- Eur (spolu 1.380,- Eur) ďaleko prekračujú životné minimum o spolu 306,16 Eur a rezervu 508,88 Eur vyžadovanú NBS (spolu 815,04 Eur). A to vo výdavkoch nie sú ešte zarátaná letenky, keďže žalovaná spolu aj s dcérou často cestovala z Anglicka na Slovensko. Bránila sa aj tým, že banka pri príjmoch uviedla jej zamestnávateľa v Anglicku ale nezisťovala skutočné informácie o finančnej, ekonomickej situácii žalovanej. Životné minimum stanovené slovenským zákonodarcom a vyžadovaná rezerva NBS nemôžu byť akceptované pre život v Anglicku, kde sú náklady na životné potreby nepochybne násobne vyššie. Bránila sa aj tým, že žalobca nepredložil v konaní žiaden dôkaz o tom, ako jeho právny predchodca zisťoval výdavky žalovanej, overoval jej skutočný príjem a stav, teda uvedené údaje neboli žiadnym spôsobom zo strany žalobcu verifikované potrebnými dokladmi. V tejto súvislosti poukázala na § 11 ods. 2 ZoSÚ, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazove splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná bola toho názoru, že poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ nebolo možné platne predčasne zosplatiť postupom podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a tento úver je zároveň bez úrokov a bez poplatkov. V tejto súvislosti žalobca podľa žalovanej nemá v konaní aktívnu legitímáciu, nakoľko postúpenie nezosplateného úveru je v danom prípade neplatné.

2.4. V odpore namietala aj neplatné zosplatenie úveru poukazujúc na to, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 09.02.2022 – „Tretia upomienka – pokus o zmier“ vyzýva žalovanú, aby zaplatila dlžnú sumu 76,64 Eur, ktorá pozostávala z istiny 24,50 Eur, úroku 21,3 Eur, úroku z omeškania 0,09 Eur

a poplatkov 30,74 Eur. Touto výzvou banka vyzýva žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Zmluvy o úvere v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru v zmysle zmluvy s prísl. pred dátumom splatnosti dohodnutého v Zmluve o úvere. Zároveň banka upozorňuje žalovanú, že môže odstúpiť od Zmluvy o úvere. Táto výzva jej bola doručená 14.03.2022. Z listu zo dňa 08.04.2022 označeného ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s prísl.“ vyplýva, že banka vyhlásila celý úver za splatný ku dňu 08.04.2022 vo výške 924,08 Eur ale toto oznámenie však jej nebolo doručené z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote a banke bola zásielka vrátená 03.05.2022. Namietala, že v predčasnom zosplatnení úveru podľa § 53 ods. 9 OZ je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva veriteľ právo predčasného zosplatnenia úveru a vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ pretože dlžník je v omeškaní so splatením splátky. Bránila sa tým, že vo výzve, ktorá bola bankou realizovaná, nebola špecifikovaná splátka, pre omeškanie ktorej došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, preto ide o neplatný právny úkon lebo podľa § 37 OZ nie je určitý a zrozumiteľný, preto je sankcionovaný neplatnosťou. Vzhľadom k tomu, že úver nebol platne zosplatnený nemohla byť ani pohľadávka platne postúpená na žalobcu, ktorý podľa žalovanej tým nie je aktívne legitimovaný v konaní, a preto žiadala žalobu zamietnuť.

3. Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 10.06.2025 vyjadruje k odporu a bráni sa tým, že nakoľko žalovaná ani napriek predchádzajúcej výzve omeškanej splátky neuhradila, veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 08.04.2022, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 26.12.2021. Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 26.12.2021 a k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo po uplynutí troch mesiacov od uvedeného dátumu a zároveň v čase do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, preto považuje zosplatnenie úveru za správne a v súlade so zákonom. Keďže predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie žalobcu v konaní, predložil súdu výzvy právneho predchodcu žalobcu banky zo dňa 09.03.2022 a 08.04.2022. Tvrdil, že týmito výzvami doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v Zmluve o úvere preukázali splnenie základných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Tvrdil, že právny úkon banky, a to vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 08.04.2022 označený ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ je riadnym a platným právnym úkonom, ktorým došlo k predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru. Nepovažujú za správny právny názor, že neuvedenie splátky, pre ktorú banka úver zosplatnila má za následok neplatnosť takéhoto zosplatnenia tvrdiac, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu. V tejto súvislosti poukázal na niektoré rozhodnutia, a to Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/62/2022, Krajského súdu Nitra sp. zn. 12CoCsp/25/2021 a iné. Poukázal na to, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených príkladov (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 242/07, nález Ústavného súdu SR z 01.04.2015 sp. zn. I.ÚS 640/2014). Poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, v ktorom najvyšší súd prezentoval názor, v zmysle ktorého sa nestotožňuje s tým názorom, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia úveru. Bránil sa a tvrdil, že banka úver predčasne zosplatnila dňa 08.04.2022 pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 26.12.2021, t.j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Banka teda predčasne zosplatnila úver v súlade so zákonom a k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 zákona o bankách, čím je daná aktívna legitimácia žalobcu v konaní.

4. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB pôžička“ reg. č. 234911611090320 zo dňa 09.03.2020 súd konštatuje, že ju uzatvoril právny predchodca žalobcu - VÚB banka, a.s. so žalovanou, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver – VÚB pôžička na refinancovanie vo výške 6.800,- Eur, pri úrokovej sadzbe fixnej počas celej doby trvania zmluvy, pri jednorazovom čerpaní úveru dňa 09.03.2020, počte anuitných splátok 96, dátumu prvej anuitnej splátky 26.03.2020, pri frekvencii anuitných splátok – mesačne, pri dobe trvania zmluvy na dobu určitú 96 mesiacov, pri výške úrokovej sadzby 8,06 % p.a., mesačnej anuitnej splátke 96,06 Eur, mesačnej anuitnej splátke vrátane poistného 103,14 Eur, mesačnej splátke poistného 7,08 Eur, úroku z omeškania 5 % p.a. za každý deň omeškania, pri RPMN 8,58 %, pri RPMN bez zliav zvoliteľnej služby 10,74 %, poplatkoch za poskytnutie

spotrebiteľského úveru 68,- Eur, poplatku za úhradu splátky úveru v hotovosti v pobočke E. F. X,- Eur, poplatku za potvrdenie o zostatku dlhu na žiadosť dlžníka 50,- Eur.

5. Z dodatku k Zmluve o poskytnutí VÚB pôžičky reg. č. 234911611090320 uzavretej dňa 09.03.2020 zo dňa 17.08.2020 súd konštatuje, že sa banka s dlžníčkou dohodla na zmene výšky anuitnej splátky na 22,35 Eur mesačne.

6. Zo žiadosti o VÚB pôžičku – refinancovanie predloženého žalobcom k žalobe (č.l. 70) vyplýva, že veriteľ zisťoval informácie ohľadom bonity žalovanej na tlačive, ktoré vypisovala banka, z ktorého vyplýva, že okrem jej osobných údajoch, trvalého bydliska vyplýva to, že býva u rodičov - vlastníctvo tretej strany, že zamestnávateľa má v Anglicku a čistý príjem 1.400,- Eur, iné údaje ohľadom nej nezisťoval.

7. Z Tretej upomienky – Pokus o zmier zo dňa 19.03.2022 posielaného VÚB banka a.s. žalovanej súd konštatuje, že na základe nej oznamuje banka žalovanej, že má dlh vo výške 76,64 Eur, ktorý pozostáva z istiny 24,51 Eur, úroku 21,30 Eur, úroku z omeškania 0,09 Eur, poplatkov 30,74 Eur a vyzýva ju na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Zmluvy o úvere, v opačnom prípade bude požadovať zaplatenie celej sumy poskytnutého úveru s prísl. pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere. Táto výzva bola doručená žalovanej 14.03.2022 (č.l. 126).

8. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s prísl. zo dňa 08.04.2022 súd konštatuje, že banka vyzýva žalovanú a oznamuje jej, že v súlade s ustanovením VOP a Zmluvy o úvere týmto dňom vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 924,0 Eur a žiada, aby v lehote 7 dní tento dlh banke uhradila. Písomnosť nebola doručená žalovanej na adresu uvedenú v úverovej zmluve (č.l. 122). Zásielka v odbernej lehote nebola prevzatá a banke sa vrátila 03.05.2022.

9. Žalobca podaním doručeným súdu 11.09.2025 poukazuje na to, že za účelom preukázania aktívnej legitímácie žalobcu predkladá súdu výzvy jeho právneho zástupcu zo dňa 17.05.2022 a 15.07.2022, ktorými výzvami doručovanými žalovanej na adresu uvedenej v Zmluve o úvere preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Hovorí o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru k 15.07.2022, ktorú písomnosť doručil žalovanej 21.07.2022 a že pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bola žalovaná vyzvaná na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 25.02.2022 označenou ako tretia upomienka a aj bola doručená 17.05.2022.

10. V tejto súvislosti súd konštatuje, že listinné dôkazy a výzvy uvádzané žalobcom v ostatnom citovanom podaní predložené neboli a s veľkou pravdepodobnosťou sa netýkajú prejednávanej veci.

11. Súd nariadil pojednávanie na 19.09.2025, na ktoré predvolal strany sporu. Právni zástupcovia strán sporu neúčast' ospravedlnili a súhlasili, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Súd na pojednávaní vyslovil predbežné právne posúdenie podľa § 181 ods. 2 CSP. Stranám sporu predbežné právne posúdenie dal na vedomie a vytvoril adekvátny priestor, aby na neho mohli reagovať. Následne nariadil pojednávanie na 29.10.2025, na ktoré predvolal právnych zástupcov, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti.

12. Po prevedení dokazovanie súd právne uzatvára:

13. Podľa § 497 z. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) účinného v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. 09.03.2020, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), t.j. k 09.03.2020, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 2 cit. zák., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

17. Podľa § 7 ods. 1 cit. zák., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 2 cit. zák., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 7 ods. 4 cit. zák., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

20. Podľa § 7 ods. 16 cit. zák., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 20 cit. zák., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

22. Podľa § 7 ods. 21 cit. zák., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

23. Podľa § 9 ods. 1 cit. zák., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

24. Podľa § 9 ods. 2 cit. zák., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

25. Podľa § 11 ods. 2 cit. zák., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

26. Podľa § 53 ods. 3 OZ, účinného v čase zosplatenia úveru, t.j. 08.04.2022, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretím Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 09.03.2020 vznikol spotrebiteľský úverový právny vzťah. Súd konštatuje, že ide o spotrebiteľský úver, na ktorý treba aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení. Zmluvné strany sa dohodli na spôsobe splácania spotrebiteľského úveru, teda žalovaná mala možnosť úver splácať dohodnutým spôsobom. Veriteľ zosplatením úveru jej túto možnosť odňal, preto bolo potrebné skúmať či právny predchodca žalobcu platne zosplatnil úver, ktorý mal byť splácaný mesačnými splátkami, spôsobom uvedeným v úverovej zmluve a či porušenie povinnosti žalovanou, splácať úver riadne a včas, mohlo mať za následok požadovanie zaplatenia zvyšku úveru s príslušenstvom naraz. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 alebo sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024 podľa ktorých (ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný) v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie krajšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo aj predčasne zosplatiť celý úver. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.

28. Podľa právneho názoru vysloveného NS SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 „v prípade ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý úver. Ak by vo výzve veriteľa absentovala konkretizácia splátky, pre ktorú sa predčasne zosplatiť úver, súd by nemohol posúdiť, či zo strany banky nedošlo k porušeniu povinnosti vykonať predčasné zosplatenie úveru v súlade s § 565 OZ, teda do splatnosti splátky nasledujúcej po tom, čo od splatnosti neuhradenej splátky, pre ktorú vykonal predčasné zosplatenie úveru uplynuli 3 mesiace a zároveň uplynula lehota nie krajšia ako 15 dní od vykonania výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ“.

29. Vo vzťahu k potrebe preukázania doručenia výziev pred zosplatením úveru je potrebné poukázať na právny záver vyslovený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 (obdobne v uznesení NS SR sp. zn. 7Cdo/191/2021), v ktorom konštatoval, že účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície. Už týmto

okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovným spojením „dostane do jeho dispozičnej sféry“ je potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom.

30. Súd konštatuje, že veriteľ neplatne zosplatnil úver a nepostupoval v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, a to z toho dôvodu, že výzva zo dňa 09.03.2022, ktorá predchádzala mimoriadnemu zosplatneniu úveru, neobsahovala špecifikáciu splátky, pre ktorú banka úver predčasne zosplatnila. Výzva z 09.03.2022 iba špecifikuje výšku dlžnej pohľadávky a to z čoho ona pozostáva. Chýba však v zmysle vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR uvedenie tej splátky, so zaplatením ktorou žalovaná bola v omeškaní viac ako 3 mesiace, čo potom malo za následok to, že banka úver predčasne zosplatnila. Súd konštatuje, že táto výzva bola doručená žalovanej do vlastných rúk.

30.1. V súvislosti s výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s prísl. zo dňa 08.04.2022 súd konštatuje, že sa v nej len konštatuje vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a výška zostatku 924,08 Eur a táto výzva obsahujúca lehotu 7 dní na splnenie dlhu nebola žalovanej doručená do vlastných rúk, pretože na adrese trvalého bydliska uvedenej v úverovej zmluve zásielku v odbernej lehote neprevzala a vrátila sa 03.05.2022 adresátovi, čím súd konštatuje, že sa dostala do jej sféry pôsobnosti, lebo jej bola vytvorená možnosť oboznámiť sa s jej obsahom, ak by bola písomnosť jej doručená do vlastných rúk.

30.2. V tejto súvislosti súd poukazuje na obranu žalobcu, že k zosplatneniu úveru došlo pre omeškanie splátky splatnej dňa 26.12.2021, čo však vo výzve zo dňa 09.03.2022 presne uvedené nebolo. Nie je postačujúce, ak žalobca túto skutočnosť uvádza iba v rámci reakcií na obranu žalovanej v tomto konaní, lebo to malo byť uvedené už vo výzve pred zosplatnením čo je v súlade s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí NS SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13.02.2025 zverejneného v zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. R34/2025 a pokiaľ takú výzvu žalobca nepredložil, nemožno dospieť k záveru, že jeho právny predchodca úver platne zosplatnil. Pokiaľ teda zosplatnenie nebolo platné, malo to za následok aj neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách z čoho vyplýva, že žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto konaní, a preto súd žalobu voči nemu zamietol.

30.3. V súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky súd poukazuje na oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.08.2024, ktorým banka oznamuje žalovanej, že postúpila pohľadávku voči nej žalobcovi ale žalobca v konaní nepreukázal dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že toto oznámenie bolo žalovanej doručené na adresu uvedenú v Zmluve o úvere resp. sa dostalo do sféry jej pôsobnosti, takže aj z toho dôvodu by postúpenie pohľadávky nemohol súd považovať za platné. Súčasne však konštatuje, že pokiaľ aktívnu legitimáciu žalobca v konaní preukazuje tvrdením obsiahnutým v podaní zo dňa 11.09.2025, kde poukazuje na výzvy zo dňa 17.05.2022 a 15.07.2022 s veľkou pravdepodobnosťou ide o omyl a o výzvy týkajúce sa iného zosplatnenia a iného úverového zmluvného vzťahu, pretože s touto vecou nemajú zrejmy súvis a takéto výzvy v konaní žalobca ani nepredložil a pokiaľ by k takýmto výzvam malo dôjsť v máji 2022 a v júli 2022, nebolo by to v súlade s tvrdením žalobcu, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo k 08.04.2022.

31. V súvislosti so splnením povinnosti právneho predchodcu žalobcu skúmať bonitu žalovanej pred uzavretím úverovej zmluvy súd konštatuje, že banka ako veriteľ na splnenie tejto povinnosti skúmať schopnosť žalovanej splácať úver zisťovaním jej výdavkov nerezignovala, lebo v rámci kontraktačného procesu s odbornou starostlivosťou sa zamerala na posúdenie jej platobnej schopnosti splácať úver zisťovaním jej príjmov, jej výdavkov, rodinných pomerov, o čom svedčí listinný dôkaz predložený žalobcom (č.l. 47 a nasl.), z ktorého vyplývajú informácie, na základe ktorých banka bonitu a schopnosť splácať úver u žalovanej posudzovala, teda jej výškou životných nákladov sa zaoberala. Nemožno teda tvrdiť, že nesplnila povinnosť skúmať bonitu žalovanej. Zároveň ale treba poukázať na to, že predmetný úver bol žalovanej poskytnutý za účelom refinancovania iných úverov, a preto treba prihliadnuť na § 7 ods. 24 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorý vylučuje aplikáciu stanovenia § 7 ods. 19 až 23 v prípade, ak ide o spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona, ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok prefinancovaných úverov alebo navýšených úverov. Preto konanie spotrebiteľa v snahe spochybníť postup veriteľa pri preverovaní jeho bonity nemôže v konečnom dôsledku vyznieť v neprospech žalobcu, ak jeho právny predchodca svoju povinnosť splnil. Zároveň je potrebné v tejto súvislosti uviesť aj to, že zákonná úprava v tomto smere rovnako aj spotrebiteľovi ukladá povinnosť poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 2) a v prípade

nesplnenia tejto povinnosti nemožno veriteľa sankcionovať následkom predpokladaným v § 11 ods. 2 ZoSÚ bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Súd ďalej poukazuje aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, v ktorej Súdny dvor posudzoval predzmluvné povinnosti poskytovateľa úveru, a to povinnosti stanovené v čl. 8 (posúdenie úverovej bonity spotrebiteľa) Smernice 2008/48/ES, v zmysle ktorej je veriteľ pred uzavretím Zmluvy o úvere povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných od spotrebiteľa a v prípade potreby nahliadnuť do príslušnej databázy. Uvedená Smernica neuvádza vyčerpávajúci zoznam informácií, pomocou ktorých musí veriteľ ohodnotiť úverovú bonitu spotrebiteľa a ani nešpecifikuje, či musia byť tieto informácie skontrolované a akým spôsobom. Naopak v znení čl. 8 ods. 1 Smernice 2008/48/ES priznáva veriteľovi mieru voľnej úvahy pri určení informácie, ktoré má k dispozícii, sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity spotrebiteľa (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 18.12. vo veci C 449/13).

32. Nad rámec vyššie uvedeného je potrebné skonštatovať, že z predmetnej ÚZ vyplýva nesprávna výška poskytnutého úveru, t.j. 6.800 € hoci v skutočnosti bol žalovanej úver poskytnutý iba vo výške 6.732 € lebo do výšky úveru bol nesprávne zahrnutý aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 68 € čo je v rozpore s § 2 písm. e/ ZoSÚ. Zároveň bola aj výška RPMN uvedená nesprávne lebo v bode 3. ÚZ je uvedené, že RPMN sa vypočítala zo sumy 6.800 € hoci správne mala byť vypočítaná zo sumy 6.732 €, teda zo skutočne poskytnutej výšky úveru. Z toho teda vyplýva, že ÚZ neobsahuje správne údaje v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ treba tento spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

33. Súd teda dospel k záveru, že právny predchodca neplatne zosplatnil úver, postúpenie pohľadávky z takého neplatného zosplatnenia nebolo platné, a preto žalobca svoju aktívnu legitimitáciu v tomto konaní nepreukázal čo malo za následok to, že v konaní úspech nemal lebo súd jeho žalobu zamietol.

34. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 od. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.